

[Lilli Gyldenkilde]

råder. Naturligvis vil vi det. SF ønsker ikke et eneste ungt menneske på bistandshjælp eller på arbejdsløshedsunderstøttelse. Vi ønsker dem i arbejde eller i uddannelse. Så kan vi ikke blive fri for den tone?

Vi lavede forliget sidste år. Det, vi oplever nu, er, at dette forlig er blevet forringet. Ærligt talt, det må man medgive os at vi har lov til at være noget fortørnede over. I dette Ting, hvor man altid snakker meget om, at forlig skal holdes, og at aftaleparter skal inddrages, osv., oplever vi, at det i hvert fald ikke gælder, når det er SF, man har lavet et forlig med. Og så fra de partier, som klandrer os mest! Det ene parti kunne vi dårligt nok få med i det forlig, fordi det absolut ikke ville gå med ind og lave denne ordning for de 18-19-årige.

Når vi nu protesterer, er det bl.a. af de grunde, jeg her har nævnt, men det er også, fordi der ikke er lavet nogen evaluering af det. Vi har ikke kunnet få tal frem for, hvordan det ser ud. Vi har ikke fået jubeludtalelser fra kommunerne om, at det er gået strålende. Og så udvider man bare med én årgang mere. Vi får faktisk nogle henvendelser fra socialrådgivere rundt omkring, som siger: Vi kan ikke klare én årgang mere i øjeblikket; det kan være, vi kan om et par år.

Derfor udtaler vi os imod det her.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil godt over for fru Lilli Gyldenkilde kvittere for SF's forlig med den tidligere regering på dette område og sige, at det er fuldstændig korrekt, at det var SF, der var banebrydende for, at der skete noget på feltet. Der lå i mine bemærkninger overhovedet ikke nogen afstandtagen fra det, og der lå heller ikke, at jeg ikke husker det, og skulle jeg eventuelt ikke huske det, så har jeg stadig fru Aase Olesen til at minde mig om det.

Men i øvrigt har jeg ved forskellige lejligheder lavet aftaler med SF – så det ligger mig ikke personligt særlig fjernt – også på det sociale område, jf. vores udvidede barselorlovsordning, som vel er det fremmeste eksempel, i hvert fald for de helt små.

Sådan som jeg hører det, må det, der er fru Lilli Gyldenkildes bekymringer, når fru Lilli Gyldenkilde siger, at vi forringer tingene, være, at vi udvider ordningerne, uden at vi er sikre

på, at kommunerne er i stand til at følge det op. Anden forringelse kan jeg i den sammenhæng ikke se.

Så kan man diskutere, om man skulle skærpe på kontanthjælpen. Det er, hvad det er, det har vi taget en diskussion om. Der er vi simpelt hen ikke enige.

Men i det andet tilfælde må det være, fordi vi udvider ordningen, før der er sket en evaluering. Man kan godt diskutere, om det er betænkeligt eller ej, for det er rigtigt, at det er svært for kommunerne. På den anden side har vi syntes, det var rigtigt at sende det signal til kommunerne, at det altså er denne vej, det går, for der er ingen anden vej.

Og så vil jeg i øvrigt sige, at netop SF, som i masser af sammenhænge gerne vil have kommunerne mere inddraget i alting, jo da også grundlæggende må mene, at det er rigtigt at inddrage kommunerne i det her. Det vil selvfølgelig føre til nogle diskussioner om prioriteringer og den slags ting, og det må vi så tage.

I denne diskussion har vi syntes, det var utrolig vigtigt nu at sende det signal til kommunerne, at nu handler det altså om at finde arbejde til de unge, finde noget beskæftigelse, der kan sende dem videre. Vi har grundlæggende den opfattelse, sådan som jeg også tidligere var inde på det, at det eneste afgørende er arbejde, arbejde og atter arbejde. Det bliver hovedopgaven at tage sig af.

(Kort bemærkning).

Pernille Forchhammer (S):

Jeg har ligesom fru Lone Dybkjær svært ved at se, hvori forringelsen af den aftale, vi indgik sidste forår, ligger på det her punkt. Men jeg forstår fru Lone Dybkjær sådan, at fru Lone Dybkjær og Det Radikale Venstre også er indstillet på, at vi skal have en efterevaluering af ungdomsydelsen på et senere tidspunkt.

Jeg mener tværtimod, at der med denne aftale er tale om en forbedring af ungdomsydelsesordningen fra sidste år i og med, at der med denne aftale bliver etableret betydelig flere uddannelsespladser, som målretter sig mod lige præcis de grupper, som deltager i ungdomsydelsen.

Af historiske grunde vil jeg godt sige, at Socialdemokratiet ikke har været modstander af at etablere en ordning for de 18-19-årige. Det, vi havde svært ved at acceptere, var ordningen på